

Traian Dârjan

ORDONANȚA PREȘEDINȚIALĂ

Traian Dârjan

ORDONANȚA PREȘEDINȚIALĂ

Universul Juridic
București
-2013-

Editat de **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Copyright © 2013, **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin
S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul
scris al **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

**NICIUN EXEMPLAR DIN PREZENTUL TIRAJ NU VA FI
COMERCIALIZAT DECÂT ÎNSOTIT DE SEMNĂTURA ȘI
ȘTAMPILA EDITORULUI, APLICATE PE INTERIORUL
ULTIMEI COPERTE.**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DARJAN, TRAIAN

Ordonanța președințială / Traian Dârjan. - București :
Universul Juridic, 2013
Bibliogr.
ISBN 978-606-673-192-8

347.91/.95

REDACTIE: tel./fax: **021.314.93.13**
tel.: **0732.320.666**
e-mail: **redactie@universuljuridic.ro**

DEPARTAMENTUL tel.: **021.314.93.15**
DISTRIBUȚIE: fax: **021.314.93.16**
e-mail: **distributie@universuljuridic.ro**

www.universuljuridic.ro

Fiiței mele Alina-Bianca Dârjan

Argument

Prezenta lucrare constituie prima abordare monografică a instituției juridice a ordonanței președințiale din perspectiva noului Cod de procedură civilă, agrementată cu practică judiciară de referință selectată din cazuistica de peste un secol și un deceniu de aplicare a ei.

Dacă în anul 1865 redactorii Codului de procedură civilă nu au considerat utilă preluarea ordonanței președințiale din art. 806-811 ale Codului de procedură civilă francez din anul 1806, prin Decretul nr. 1228/1900 ea a fost introdusă în art. 66 bis devenit celebru, apoi, ca urmare a Legii nr. 18/1948, a fost reglementată de art. 581-582 și, în sfârșit, în noul Cod de procedură civilă, este reglementată de art. 996-1001.

După prima ei legiferare prin art. 66 bis, ordonanța președințială și-a dovedit din plin utilitatea, umplând golul în care îi era locul încă de la început, și a dovedit un potențial deosebit de dezvoltare, fapt ce l-a determinat pe ultimul legiuitor să extindă sfera ei de aplicare la diferite alte materii.

Sub aspectul raportului dintre norma generală și norma specială, Codul de procedură civilă reprezintă legea generală în materie de procedură civilă, care mai reglementează, în cuprinsul Cărții a VI-a (și nu numai), unele proceduri speciale, dar niciuna dintre aceste proceduri speciale nu reglementează exhaustiv procedura specială respectivă, neavând autonomie față de procedura comună la care recurge și de la care împrumută mai mult sau mai puțin. La rândul ei, procedura ordonanței președințiale reprezintă o adevărată „procedură comună” pentru alte proceduri speciale care recurg la serviciile acesteia, cum sunt: sechestrul asigurator asupra navei (art. 967), măsurile provizorii

în materia drepturilor de proprietate intelectuală (art. 978), evacuarea din imobilele folosite sau ocupate fără drept (art. 1045-1048).

Tocmai datorită zecilor de cazuri particulare reglementate de Codul de procedură civilă, de Codul civil, precum și de unele legi speciale, în care își găsește aplicarea, ordonanța președințială prezintă un interes deosebit, mai ales pentru practicienii dreptului: avocați, consilieri juridici, procurori etc., care au la îndemână un instrument flexibil și eficace, prin care pot obține, cu ajutorul instanței de judecată, prin intermediul acestei proceduri speciale, luarea unor măsuri imediate (rapide) în cazuri grabnice, care nu suferă amânare, problema timpului scurt în care se pot lua măsurile fiind caracteristica principală a ordonanței președințiale.

Chiar dacă măsurile ce se iau pe calea ordonanței președințiale au doar caracter provizoriu, avantajul lor constă în rapiditatea cu care se pot lua, pentru păstrarea unui drept ce s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări. După ce măsura s-a luat rapid și, astfel, s-a păstrat dreptul, s-a prevenit paguba iminentă ori s-au înlăturat piedicile ivite cu ocazia executării, persoana interesată, eliberată de sub presiunea timpului, are posibilitatea să apeleze la calea justiției comune, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale, pentru rezolvarea aceluiași litigiu pe fond, în mod definitiv.

În acest fel, se îmbină în mod armonios rapiditatea soluționării aparenței de drept prin luarea unor măsuri provizorii pe calea specială a ordonanței președințiale cu soliditatea luării aceleiași dispoziții pe calea dreptului comun: mai întâi, se trage cu săgeata, după care drumul până la ținta atinsă este parcurs liniștit pe jos.

Primul capitol al lucrării noastre reprezintă o introducere în studiul ordonanței președințiale, în care am acordat o importanță sporită istoricului instituției, am redat vechea și actuala reglementare și i-am conturat teoretic profilul distinct, prin definirea ei, relevarea accepțiunilor sale terminologice și prin delimitarea ei față de unele proceduri speciale vecine și conexe.

În capitolul al II-lea am tratat condițiile de admisibilitate ale ordonanței președințiale: urgența, aparența dreptului și nerezolvarea fondului, precum și caracterele acesteia: caracterul provizoriu și caracterul reversibil.

În capitolul al III-lea am analizat aspectele procedurale ale ordonanței președințiale: judecata, hotărârea primei instanțe (ordonanța președințială sau sentința), efectele hotărârii și căile de atac, evidențiind trăsăturile care o caracterizează față de procedura comună.

În capitolul al IV-lea, printr-o schimbare de paradigmă a modelelor tradiționale, am trecut în revistă principalele cazuri de aplicare a ordonanței președințiale reglementate de Codul de procedură civilă, de Codul civil și de unele legi speciale, iar într-o secțiune distinctă am prezentat cazuri în care practica judiciară a stabilit că nu este admisibilă aplicarea ordonanței președințiale.

În sfârșit, în concluziile lucrării, am făcut o paralelă între vechea și actuala reglementare a ordonanței președințiale, relevând comparativ plusurile și minusurile fiecăreia dintre ele.

